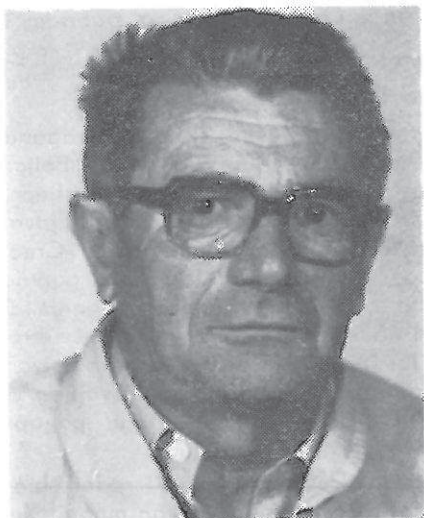

Odlikovanja zaslužnim radnicima u slatkovodnom ribarstvu

Povodom jubileja »100 godina ribogojstva na tlu Jugoslavije« dodijeljena su odlikovanja Predsjedništva SFRJ zaslužnim ribarskim radnicima, koji su svojim dugogodišnjim radom dali znatan doprinos ribarskoj privredi. Većini radnika odlikovanja su uručena na sjednici Skupštine Poslovne zajednice u Tuheljским Toplicama u veljači 1984. godine, o čemu smo već pisali u ovom časopisu. Kako su neka odlikovanja već uručena ranije, a neka su pristigla i kasnije, smatramo potrebnim čestitati im i zabilježiti ostale ribarske stručnjake, o kojima nismo prethodno pisali.

JAKOVLJEVIĆ STOJAN

Odlikovan je Ordenom rada sa zlatnim vijencem

STOJAN JAKOVLJEVIĆ je rođen 23. 8. 1920. godine u Borovu. Osnovnu školu je završio u Borovu, i industrijsku u Zlinu, Čehoslovačka, pri firmi »Bata«. Radi u »Bati« od 1938. do aprilskog rata 1941. godine, kada je otpušten s posla. To je početak ratne golgote mladoga Stojana Jakovljevića. U Beogradu biva uhapšen u policijskoj raciji i protjeran na rad u Njemačku gdje ostaje do jeseni 1943. godine, kada je radi bolesti pluća vraćen kući. Zatim ga ustaška policija hapsi u Novom Marofu, zatvara u ustaški zatvor u Zagrebu, pa progoni s ostalim zatvorenicima u Bjelovar. Zatvorenički transport je zaustavljen zbog diverzantskog rušenja mosta, pa Jakovljević sa još dvanaest zatvorenika bježi u partizane u decembru 1943. Postaje borac II Moslavačke brigade, pa 25. Brodske. Prelazi put od borca, mitraljesca, delegata voda, komesara čete i bataljona do pomoćnika komesara brigade. Po završetku rata, od 1946. do 1948. je član Jugoslavenske vojne misije u Berlinu, a zatim oficir JNA na dužnostima u Zagrebu, Ljubljani i Novom Mestu. Umirovljen je kao invalid 31. 12. 1955. godine.

Stojan se nije mogao pomiriti sa statusom umirovljenika. Srećom za njega, a i za naše slatkovodno

ribarstvo, penzionirao se u Novom Mestu, u tom divnom slovenskom gradu, na još divnijoj rijeci Krki. Krka je tad bila »ribiški« raj, jedna od najljepših i najbogatijih slovenskih ribolovnih voda, a Novo Mesto centar i sjedište ribolovaca, Ribiške družine Novo Mesto. U njemu se ponovo rodila ljubav prema ribama i ribolovu, začeta još u dječaćkim danima uz ujaka ribara na Dunavu kraj Fruške Gore i Neština, a zapretana drugim ljubavljima i brigama radnika i ratnika. Odmah je, 1955. godine, počeo da se profesionalno bavi ribolovom, ali i ribogojstvom, kao tajnik i gospodar RD i ZRD Novo Mesto.

Stojan Jakovljević je, kao ni jedan istaknuti stručnjak-praktičar našeg ribogojstva, bio i istaknuti i priznati stručnjak i funkcionar našeg sportskog ribarstva. Tako je jedno vrijeme obavljao visoke funkcije člana Upravnog odbora Ribiške zveze Slovenije i potpredsjednika Saveza sportskih ribolovaca Jugoslavije. On je uspio da postane tako zaslužan i priznat u našem slatkovodnom ribarstvu i sportskoj organizaciji bez fakulteta i drugih viših škola, ali raspoložujući životnom školom, ljubavlju i nadarenošću za ribarstvo, stalnim učenjem i praćenjem ribarske literature uz istovremeno provjeravanje naučenog u praksi, stalnom vezom i kontaktima sa najjementnijim i najpoznatijim ribarskim stručnjacima Slovenije i Jugoslavije. Njegova stručna sprema VKV ribara vrijedi više nego mnoge fakultetske diplome. On je s njome bio uspješan upravitelj, glavni tehnolog i direktor Radne organizacije »Emona-Ribarstvo«, Učestvovao u projektiranju, izgradnji i rukovođenju proizvodnje u mrestilištu Šmihel, ribogojilištu Temenica, te najvećom, modernom ribogojilištu »Krka« u Dvoru kod Žužemberka.

Ni tolike brojne i odgovorne funkcije i aktivnosti Stojanu nisu bile previše. On je u punom smislu riječi bio aktivan društveno-politički radnik. Nama ribarima je poznat kao aktivan član upravnog odbora Poslovnog udruženja slatkovodnog ribarstva Jugoslavije, Odbora Grupacije slatkovodnog ribarstva i Stručne sekcije za pastrvsko ribogojstvo.

Odlikovanje visokim Ordenom rada sa zlatnim vijencem je dostojno i zaslužno priznanje drugu Stojanu Jakovljeviću povodom njegovog »drugog« odlaska u zasluženu mirovinu, pa mu svi ribari iskreno čestitaju.

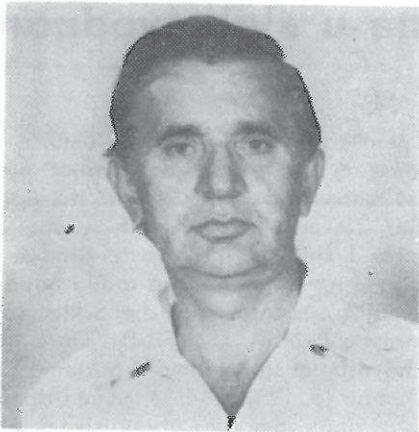
CVJETAN BOJČIĆ, dipl. inž.

JOVANOVIĆ MILAN

Odlikovan je Ordenom rada sa srebrnim vijencem

MILAN JOVANOVIĆ je rođen 23. 8. 1931. godine u Sremskoj Mitrovici. Osnovnu školu i gimnaziju je završio u Sremskoj Mitrovici, a Poljoprivredni fakultet u Zemunu. Poslije završetka fakulteta, 1959. godine, je zasnovao radni odnos sa ribarskom organizacijom »Bosut« Sremska Mitrovica, gdje je i danas zaposlen

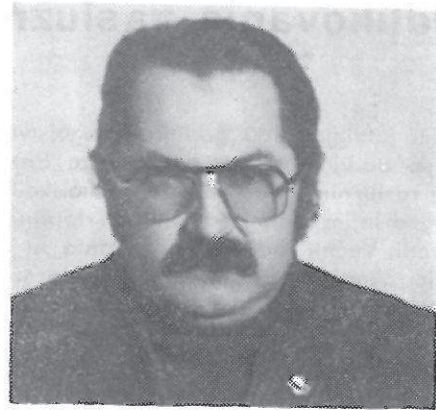

kao direktor radne organizacije. Cijeli radni vijek, punih 25. godina, svo vrijeme rukovodilac od čega direktor preko 20 godina, u jednoj privrednoj organizaciji. To je primjer, rijedak ne samo u našem ribarstvu, nego i u cijeloj privredi. Taj primjer je vrijedan za isticanje, pogotovo ako ide uz činjenicu stalnog napretka i rasta organizacije od male zadružne do razvijene, specijalizirane ribarske radne organizacije.

Milan Jovanović je sve svoje stečeno znanje, iskustvo i ljubav prema ribarstvu, uložio u razvoj i napredak svoje organizacije, koja se dugi niz godina razvijala pod vrlo nepovoljnim uvjetima i imala velikih teškoća u poslovanju. No nikada nije iskazala finacijski gubitak. Ta činjenica govori o dobrom i uspješnom dospodarenju, u prvom redu rukovodećeg tima na čelu sa direktorom. RO »Bosut« u zadnje vrijeme proširuje svoje kapacitete i poslovanje postizući zapažene uspjehe u izvozu rakova, pijavica, žaba i puževa. Dobrom organizacijom i finacijskim efektima u izvozu, RO »Bosut« se svrstava u najuspješnije izvozne organizacije Ribozajednice, SOUR-a Ribokombinat i cijele ribarske grupacije, što u današnjim uvjetima ima posebni značaj. Naročitu vrijednost ovom izvozu daje činjenica, da »Bosut« za izvezenu robu nije uopće trošio devizna sredstva za uvoz repromaterijala, pa zato ovaj izvoz ima visoku društvenu vrijednost i opravdanost. I slijedeću, ne manje važnu činjenicu treba istaći: ovi visoko vrijedni izvozni artikli – žabe, pijavice, puževi, na našem domaćem tržištu imaju vrlo malu vrijednost i uglavnom bi propali da se ne skupljaju za izvoz. Zasluga je drugi Milana Jovanovića što je uočio važnost i mogućnost organiziranja ove proizvodnje za izvoz, specijalizirao svoju organizaciju i radni kolektiv za obavljanje vrlo osjetljivih i odgovornih radnih zadataka, i u kratko vrijeme ih osposobio da postanu umješna i poznata organizacija u ovoj djelatnosti.

Kao dugogodišnji rukovodilac radne organizacije članice Poslovne zajednice slatkovodnog ribarstva, Jovanović je aktivnim učestvovanjem u radu Upravnog odbora, Izvršnog odbora i Skupštine Poslovne zajednice (ranije Poslovnog udruženja), doprineo uspješnom radu i razvoju naše asocijacije, a time i cijelog slatkovodnog ribarstva Jugoslavije. Za taj rad mu je dodijeljena »zlatna medalja slatkovodnog ribarstva«.

CVIJETAN BOJČIĆ, dipl. inž.

TURK MIRKO

Odlikovan je Ordenom rada sa srebrnim vijencem

MIRKO TURK je rođen 26. 3. 1933. godine u Mizljakima općina Draganići.

Nakon završene osnovne škole u Draganićima, te gimnazije u Karlovcu upisuje se na Poljoprivredni fakultet u Zagrebu, koji završava u siječnju 1961. godine. Već nakon apsolviranja zapošljava se kao tehnički rukovodilac na Ribnjačarstvu »Crna Mlaka« – poduzeće »Zdenčina« odakle 1962. godine prelazi za upravitelja Pokusnog ribnjaka Draganići. Od 1973. godine pa do danas vrši funkciju v. d. direktora ili direktora Instituta za slatkovodno ribarstvo Zagreb, odnosno današnjeg Istraživačko razvojnog centra za ribarstvo, OOUR-a pri Fakultetu poljoprivrednih znanosti Sveučilišta u Zagrebu.

Kao aktivan društveno-politički radnik bio je kako na fakultetu tako i kasnije vršilac mnogih funkcija u mjesnoj zajednici, općini, kao i sekretar, potpredsjednik (Općinske skupštine u Karlovcu) ili predsjednik. Obavlja i mnoge dužnosti u lovačkoj organizaciji Općine i Zajednice općina Karlovac. U razdoblju od 1976. do 1982. godine bio je potpredsjednik Poslovnog udruženja (zajednice) organizacija slatkovodnog ribarstva. Dobio je niz priznanja od SSRN-a, nogometnih foruma i raznih sportskih, lovačkih i ribarskih društava i organizacija. Među posljednjim se ističe Zlatna medalja slatkovodnog ribarstva.

U toku svog dugogodišnjeg rada, koji obavlja s velikim entuzijazmom, sudjeluje ili rukovodi proširenjem ribnjačkih površina u Draganićima, izgradnjom umjetnog mrestilišta (valionica) sa svim pratećim zemljanim objektima, te i tako daje svoj doprinos u primjeni novih mjera u tehnologiji uzgoja riba.

Svoje znanje i iskustvo iznosi bilo sudjelovanjem na javnim ribarskim skupovima, bilo pisanjem brojnih (preko 30) članaka izrađenih samostalno ili u koautorstvu, objavljenih u našem časopisu ili drugdje. Tako je i autor jednog važnog poglavlja »Uzgoj riba u toplovodnim ribnjacima« u knjizi »Slatkovodno ribarstvo« izdano 1983. godine.

Marljivom i uglednom ribarskom stručnjaku zaželimo mnogo daljnjih uspjeha u njegovom požrtvovnom radu na unapređenju slatkovodnog ribarstva Jugoslavije.

dr DOBRILA HABEKOVIĆ